

UTEMELJITEV K ODLOČITVI KOMISIJE ZA PODELITEV

PRIZNANJA Z NAGRADO ALOJZA KOCJANČIČA

Bertu Pribcu

Komisija je z večino glasov sprejela predlog, da letošnje priznanje z nagrado Alojza Kocjančiča posthumno prejme Bert Pribac.

Bert Pribac, po rodu Istran, rojen 1933 v Srgaših, se je leta 1962 s svojo prvo pesniško zbirko *Bronasti tolkač* ob Alojzu Kocjančiču vpisal med istrske začetnike slovenskega pesništva. Njegov prvenec je bila prva slovenska knjiga, ki je izšla v Avstraliji.

Še pred diplomo iz primerjalne književnosti na ljubljanski Filozofski fakulteti je z družino emigriral v Italijo, Nemčijo in nazadnje Avstralijo, kjer se je ustalil, se posvetil družinskemu življenju in svoji poklicni poti – postal je magister informatike medicinskega bibliotekarstva in pri Svetovni zdravstveni organizaciji občasni svetovalec za zdravstveno informatiko, napisal je veliko strokovnih del, ter literarnemu ustvarjanju – prevajanju in pesništvu. V domovino, v rojstne Srgaše, se je za stalno vrnil leta 2005 in postal zelo aktiven na kulturno-političnem področju. Umrl je 13. 5. 2020.

Njegov književni opus poleg pesniških zbirk: *Bronasti tolkač*, *V kljunu golobice*, *Kiss me Koštabona – Poljubi me Koštabona*, *Vonj po jasminu*, *Prozorni ljudje*, *Podobe zlodjev in svetnikov*, zajema tudi angažirane družbeno-politične publikacije: *Slovenske spravne motnje*, *Piranski zaliv je lahko samo piranski* in *Tam pod južnim križem* ter objave esejev, člankov in razprav.

Bert Pribac je bil zelo pomemben tudi kot prevajalec, v slovenščino je prevedel antologijo sodobne avstralske in aboriginske poezije *Konec sanjske dobe*, izbor avstralske poezije *Vesolje okrog kuščarja* in *Zajemalka časa* ter perzijsko poezijo v zbirkah *Sonce zlati naše čaše* in *Četrтинke*. Prevajal pa je tudi slovensko poezijo v angleščino, med drugim je objavil pesniški izbor Srečka Kosovela *Zlati čoln*, za kar je leta 2015 prejel plaketo Srečka Kosovela.

V slovenski književnosti je zapisan kot najpomembnejši predstavnik avstralske diaspore, vendar je že od prve zbirke pesmi upesnjeval istrsko temo kot središče svojega domotožnega hrepenenja.

Leta 2012 ga je tedanji slovenski predsednik Danilo Türk odlikoval z redom zaslug za njegov prispevek k uveljavljanju istrske kulture in premoščanju slovenske politične razdvojenosti.

Za Kocjančičevo nagrado je bil že nekajkrat predlagan. Komisija meni, da je bil tako s svojim književnim opusom kot tudi z javnim delovanjem zgled ustvarjalne osebnosti, pokončnega in aktivnega človeka, ambasadorja slovenstva v svetu, obenem pa ambasadorja tuje kulture in ustvarjalnosti v Sloveniji.